

Abstrakt

Diplomová práce je zaměřena na rozbor dovolání v trestním řízení. Jedná se o mimořádný opravný prostředek, který byl do českého trestního řádu zaveden s účinností od 1. 1. 2002. Samotná práce je rozdělena do 6 kapitol, přičemž stěžejní částí je podrobná analýza dovolacích důvodů a problematiky tzv. extrémního nesouladu. Problematika tzv. extrémního nesouladu není dosud v odborné literatuře podrobně zpracována, a proto ji ve své práci věnuji větší pozornost. Význam tzv. extrémního nesouladu je pro rozhodovací činnost Nejvyššího soudu České republiky značný. Jedná se o koncept vyplývající z judikatury Ústavního soudu České republiky, který rozšiřuje zákonem vypočtené dovolací důvody. Nejvyšší soud má na základě tohoto konceptu povinnost přezkoumávat nejen právní vady rozhodnutí, ale přezkoumávat také skutková zjištění v případech právě tzv. extrémního nesouladu. Ústavní soud České republiky tento přístup obhajuje nutností Nejvyššího soudu dodržovat práva na spravedlivý proces ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Listiny základních práv a svobod. Ve své práci podrobuji tento argument kritickému rozboru a uvádím protiargumenty k přístupu Ústavního soudu. Ve své práci dále čtenáře seznamuji se základními charakteristikami dovolání a historickým kontextem přijetí dovolání. Dále se práce zabývá podmínkami přípustnosti dovolání včetně příkladu nepřípustnosti a základními rysy dovolacího řízení. V neposlední řadě upozorňuji na chystanou rekonstrukci trestního řádu a změny oproti současné úpravě. Závěrem práce shrnuji nabyté poznatky. Zdroje, které jsem ve své práci použil, jsou především komentářová literatura, odborné články, zákony, důvodové zprávy k zákonům, judikatura Nejvyššího soudu České republiky, judikatura Ústavního soudu České republiky a judikatura Evropského soudu pro lidská práva.

Klíčová slova: dovolání, extrémní nesoulad, Nejvyšší soud České republiky